

tober 1891 indbragtes det igen. Da naaede man dog til at faa afgivet en Betænkning, men videre kom det heller ikke denne Gang. Saa laa Sagen stille i hele den næste Valgperiode fra April 1892, til de ny Valg havde fundet Sted i April 1895. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, om der mulig er en Sammenhæng mellem denne Kendsgerning og det Parti, som da udgjorde det relative Flertal her i Tinget; nok er det, at der rørtes ikke ved Sagen i den Valgperiode. Men saa efter de ny Valg i April 1895 indbragte den socialdemokratiske Gruppe den 10de Oktober 1895 et nyt Lovforslag om det samme Emne her i Tinget. Det omfattede baade Folketingsvalgene og Valgmandsvalgene til Landstinget. Jeg vil her indskyde, at naar jeg før sagde, at det tidligere Lovforslag kun havde omfattet Afstemningen til Folketinget, maa det ikke glemmes, at ved Siden deraf havde der i en enkelt eller et Par enkelte Samlinger ogsaa været indbragt Forslag om Afstemningen ved Landstingsvalgene, som endogsaa havde været Genstand for Fællesudvalg, men det skal jeg ikke dvæle videre ved. Det Forslag, som Socialdemokraterne indbragte i Efteraaret 1895, lignede det oprindelige Forslag temmelig nøje med Hensyn til Afstemningsmaaden ved Folketingsvalgene. Der var den samme Ordning med det afsondrede Rum, og der var kun den Forskel, at man nu kun skulde have udleveret en Konvolut, hvori man da kunde nedlægge den Stemmeseddel, man selv havde medbragt; medens det autoriserede Dokument før var en Stemmeseddel, var det altsaa nu en Konvolut. Dernæst var der knyttet et Par Bestemmelser til, som laa mere uden for den egentlige Tanke med Forslaget, nemlig om, at Afstemningen navnlig i visse større Bykredse ikke maatte sluttes før Klokkeren 8 om Aftenen. Dette Forslag blev efter 1ste Behandling henvist til et Udvalg, og dette Udvalg, hvorfor jeg havde den Ære at være Ordfører, afgav saa hen paa Samlingen en Betænkning. I denne Betænkning accepterede vi i alt væsentligt det indbragte Forslag. Det undergik en hel Del Ændringer i sproglig Henseende og nogle enkelte Rettelser hist og her, men i Hovedtanken sluttede vi os til det, og derigennem altsaa ogsaa til de Grundtanker, som havde ligget til Grund for de tidligere i Folketinget behandlede og til Dels vedtagne Forslag. Dette Forslag blev i Marts Maaned — tror jeg, det var — oversendt til Landstinget efter at være vedtaget her i Folketinget med 68 Stemmer mod 2. Der var ogsaa den Gang

en ikke ringe Modstand mod det fra forskellige Mindretal i Udvalget, men det blev dog ved den endelige Behandling vedtaget med det nævnte overvældende Flertal. Det gik saa til Landstinget, hvor det imidlertid, da det var saa sent paa Samlingen, ikke naaede til Behandling. Næste Aar indbragte det ærede Medlem for Præstø Amts 5te Valgkreds (Nøhr), som Formand for det tidligere Udvalg og jeg som dets Ordfører igen Lovforslaget her i den Skikkelse, hvori det var vedtaget det foregaaende Aar. Det gik da igennem dette Ting uden Udvalg og vedtoges sluttelig med 66 Stemmer mod 11, 13 stemte ikke. Man havde maaske faaet Fornømselsen af, at der nu var mere Udsigt til, at det skulde gaa igennem; derfor viste det sig, at de, som hidtil havde höldt sig tilbage, men maaske dog vare Modstandere af Forslaget, nu toge bestemtere Standpunkt. Forslaget kom til Landstinget allerede i November Maaned, blev undergivet en 1ste Behandling, som for øvrigt først foregik sidst i Januar, men saa laa Sagen stille, og der rørtes ikke mere ved den. Saa i Samlingen 1897—98, altsaa i forrige Samling, indbragte de samme Medlemmer igen Forslaget her i Tinget. Det gik atter meget hurtigt igennem dette Ting og blev sluttelig vedtaget med 52 Stemmer mod 2, 14 stemte ikke, gik til Landstinget, og der opnaaede vi da at faa en Betænkning, men rigtignok ikke før lige ved Samlingens Slutning henimod Foraaret, en Betænkning, der for saa vidt var et glædeligt Vidnesbyrd om, at Modstanden var brudt, som et Flertal i Udvalget, bestaaende af 2 Højremænd, 1 Venstremand og 1 Socialdemokrat indstillede Forslaget til Fremme om end i en noget forandret Form. I denne Samling har saa den højtærede Regering indbragt et Forslag paa Grundlag, som den ærede Minister sagde, af det Forslag, der var vedtaget i Landstinget, og dette Forslag er nu i noget ændret Skikkelse blevet vedtaget af dette.

Det var Sagens Forhistorie. Nu foreligger saa Forslaget for os, og jeg vil straks sige, at det foreligger for os i en Form, som jeg hilser med Glæde. Jeg skal senere komme til de Punkter deri, som maa forandres, men desuagtet vil jeg sige straks aabent og frit, at hellere vil jeg se dette Lovforslag vedtaget, som det foreligger, end jeg vilde ønske, at Sagen skulde strande. Naar det nu altsaa foreligger som Regeringsforslag og vedtaget af Landstinget i en over for vore Fordringer saa imødekommende Skikkelse, som det gør, vil jeg